

TROMMESLAGER PÅ TRODS

Hun har spillet næsten 200 koncerter sammen med bandet L.I.G.A sidste år. Trommeslager Ihan Haydar er flygtningebarn fra Irak. Forældrene var stærkt imod hendes karrierevalg, men det lykkedes hende at omvende dem.

Tekst: Katrine Nadia Jørgensen Foto: Lars Bech

◀ “Folk ved ikke, hvor godt de har det her,” siger Ihan Haydar, da hun tager plads i en af gyngerne foran barndommens gade. I Irak brugte hun en losseplads som legeplads.

▼ Hun lærte at spille trommer i ottende klasse. Uden forældrenes samtykke opdyrkede hun sit talent i skolens musiklokale. Her er hun vendt tilbage til lokalet, hvor det hele startede.

En tyk tåge omfavner de røde rækkehuse, da hun træder ud af bilen. “Det er rart at være tilbage,” siger 21-årige Ihan Haydar. Hun er taget med os hjem til barndommens gade, Stenagergårdsvej i Gelsted, der er en lille plet på det sydsjællandske landkort. Ihan Haydar er irakisk flygtning, og Lejerbos boligafdeling tog godt imod hende, da hun kom hertil som tiårig sammen med resten af sin familie.

For tre år siden vandt hun det danske Melodi Grand Prix som tromme-

slager for Soluna Samay med sangen “Should’ve Known Better”. Året efter blev hun en del af poptrioen L.I.G.A, der i 2013 vandt guld for salget af debutsinglen “Skylder Dig Ik’ Noget” og platin for streaming af singlen “Den Første Gang”.

Sidste år flyttede hun til hovedstaden for at åbne op for et nyt kapitel af sit liv. Fuld af vemod forlod hun de landlige omgivelser. Hun var træt af at pendle frem og tilbage til det københavnske musikliv.

LOSSEPLADSEN VAR VORES LEGEPLADS

Ihan Haydar spejder ind ad ruderne til det hus, der rummer lutter gode barndomsminder. Huset har fået nye beboere, men minderne står skarpt i erindringen.

“Min far ville give os en barndom, som vi kunne huske tilbage på og elske. Han valgte Gelsted, fordi hans børn skulle vokse op et sted, hvor vi kunne få en stille og rolig hverdag. Der skulle heller ikke være for mange andre arabere. Vi var tre familier med en anden baggrund end dansk. Det var virkelig godt, for vi blev hurtigt integreret,” siger hun.

Ihan Haydars far tilbragte tre år i et asylcenter, før han fik lov til at blive familiesammenført med sin kone og tre børn. Han var taknemmelig for, at han var endt i Danmark.

“Han prøvede at flygte seks gange. Hver gang blev han fanget, tortureret og sendt tilbage igen. Han tog med en meneskesmugler fra land til

land. Min mor fortalte os, at han var på ferie. Min mindste lillebror var kun to år, så han forstod ingenting. Jeg var seks år, da han tog af sted første gang, og jeg savnede ham.”

I Irak boede familien i et lille hus med to værelser midt i hovedstaden Bagdad. Saddam Hussein sad på magten, og det betød, at kugler og kampfly jævnligt skar sig igennem himlen over huset.

“Når sirenerne lød udenfor, måtte vi slukke al lyset og vente, til det ophørte. Det var helt normalt. Jeg kan huske, at min mor fortalte historier, og engang imellem hørte vi radio. Jeg husker det som hyggeligt, men mine forældre vil nok sige noget andet.”

Familiens hus var primitivt. Møbler og strøm var en luksus, og når mørket faldet på, sov de alle fem på nogle gamle madrasser i stuen. Når strømmen gik, og varmen blev ulidelig, rykkede familien madrasserne op på taget. Herfra havde de

▼ Turen til København tager to timer, og bussen kører kun en enkelt gang i timen. Ihan Haydar blev nødt til at forlade den sydsjællandske idyl, da hun fik musikstudie og pladekontrakt i storbyen.

BEBOERBLADET

de første fnis. En håndfuld elever gemmer sig bag en reol. Deres fnisen tager til i styrke, og til sidst tager de tilløb. "Må jeg tage et billede sammen med dig?" spørger den første elev, der springer frem fra sit skjul. Kort efter omringer en hel sjetteklasses deres idol, mens de knipser med telefonerne i luften over sig.

"Jeg elskede at gå i skole her," siger hun, da seancen er slut. "Jeg lærte sproget på to måneder, fordi jeg kom ind i en modtageklasse, hvor vi kun var mine to brødre og jeg selv. Der var ikke andre arabere på skolen på det tidspunkt. Lærerne tog sig rigtig godt af os. Uden deres engagement var jeg ikke kommet her til, hvor jeg er i dag. De tog os med på ture, i sommerhus og i Zoologisk Have i København."

Ihan Haydar holder kontakt med sin gamle dansklærer på det sociale medie Facebook. Og når hun er på turne med bandet, dukker lærerinden op som tilskuer.

"Min lærer er enormt stolt af mig," siger hun og sender et af sine beskedne smil.

Hendes forældre var knap så heldige. De blev undervist sammen med

30 andre elever, der også havde arabisk som modersmål. Ressourcerne var knappe, og de lærte aldrig sproget ordentligt.

Da familien boede i Irak, havde faderen sit eget fotostudie, og moderen var hjemmegående. Det danske arbejdsmarked kunne ikke rumme nogen af dem. Faderen kæmpede for at etablere sig som fotograf i en trængt branche. Moderen prøvede kræfter med rengøringsfaget i en årrække. I dag er de begge i 50'erne og drømmer om engang at kunne vende tilbage til hjemlandet.

PIGER SPILLER IKKE TROMMER

Hun vender sine sorte støvler imod skolens musiklokale. To trommesæt står klar, da hun træder ind, og hun går straks i gang med at slå løs på det ene.

Ihan Haydar blev trommeslager ved et tilfælde. Til en musiktime i ottende klasse blev hun bedt om at tage plads bag trommerne og spille en grundrytme. Klassekammeraterne kiggede måbende på. Hun spillede, som var hun født med trommestikker i hænderne.

"Min lærer spurgte, om jeg havde spillet før. Men mine forældre havde ikke

penge til at sende mig til musik. De syntes heller ikke, det var en god ide."

Ihan Haydar blev gode venner med pedellen og skolens rengøringsmedarbejdere. Hun købte kage til de morgenfriske ansatte, som til gengæld låste hende ind i musiklokalet, før undervisningen startede. Morgenerne, frikvartererne og de sene eftermiddagstimer brugte hun ved trommesættet.

"Mine forældre mente, at mit valg af musikken var for usikkert, fordi man skal spille om aftenen og aldrig ved, om man også har arbejde næste år. Piger spiller ikke trommer, og de går ikke til musik. Mine forældre kom hertil, fordi vi skulle have en god fremtid. Vi skulle uddanne os til læger, advokater eller tandlæger. Vi skulle blive hjemme om aftenen, passe hus og få nogle børn."

OPDAGET AF CHIEF 1 OG REMEE

Næstved Gymnasium tog imod hende efter folkeskolen. Her foldede hun sit talent ud på musiklinjen, og en aften i 2.G trommede hun så godt, at en optagelse blev sendt —videre til Chief 1 og Remee, der er to af Danmarks mest anerkendte musikproducere.

udsigt til et kraftværk og en losseplads.

"Lossepladsen var vores legeplads. Vi ryddede skraldet væk, når vi skulle spille fodbold. Så lavede vi vores egne fodboldmål. Selvom der var ret klamt og stank, tænkte vi ikke over det," siger hun og guider os hen til den legeplads, der gemmer sig bag de røde murstenshuse. To gynger lavet af bildæk svinger i luften ved siden af en lille rutsjebane.

"Jeg husker det som meget større," griner hun og hopper op på det ene dæk. Længere nede ad vejen finder man en større legeplads og en fodboldbane, forklarer hun. Hver aften spurtede hun derned for at lege med nabobørnene.

"Det var utroligt at vokse op med en legeplads lige uden for sit vindue. Jeg havde aldrig set en lege-

plads i Irak, og nu var der en gratis og tilgængelig legeplads lige foran vores hus. Folk ved ikke, hvor godt de har det her."

En ældre dame træder pludselig ud af tågen. Karen Rasmussen er 78 år og liver op, da hun ser, hvem der står foran hende. "Jeg så dig i fjernsynet," siger hun stolt. "Musik er godt for sjælen. Jeg skriver digte, synger og hører hele tiden musik – også på tysk," griner hun og ønsker held og lykke med karrieren. Ihan Haydar smiler og vender forlegent blikket væk. De tager afsked, og hun trasker tilbage til bilen. Hun vil vise os det sted, hvor interessen for musikken blev godet.

LÆRTE SPROGET PÅ TO MÅNEDER

Da den kendte trommeslager ankommer til Glumsø Skole, begynder

1997

Irak, fire år gammel. Hun får lov at tage sin fineste kjole på, fordi hun skal fotografes sammen med sin bror.

2003

Kastrup Lufthavn, 6. marts 2003. Ihan Haydar ankommer til Danmark sammen med sin mor og sine to brødre. Faderen har været i landet i tre år, mens han har ventet på familiesammenføring. Yderst i højre og venstre side byder to fætre velkommen.

2012

Repræsenterer Danmark ved det europæiske Melodi Grand Prix i Aserbajdsjan.

BEBOERBLADET

◀ Eleverne på Glumsø Skole er vilde med bandet L.I.G.A. Der bliver taget billeder i stor stil, da trommeslageren kigger forbi sin gamle skole.

◀ Karen Rasmussen er 78 år, skriver digte og synger. Hun bliver stolt, da hendes tidligere nabo pludselig kigger forbi.

“Vi skulle holde skole-MGP, og i sidste øjeblik meldte et af vores bands fra. Mine klassekammerater opfordrede mig til at spille trommer solo. Jeg synger forfærdeligt, så jeg valgte at rappe til,” griner hun.

Iklædt i sort med ansigtet malet hvidt hamrede hun sig igennem rytmen til Natasjas dancehall-hit “Gi’ mig Danmark tilbage”. Da videoen landede hos producerne, var der ingen tvivl. Ihan Haydar skulle spille trommer i deres sang til Melodi Grand Prix. Hun takkede ja uden at blinke, men forældrene delte ikke hendes glæde.

“Vi kom op at skændes, da jeg fortalte det, og bagefter talte vi ikke sammen i flere dage. Jeg løj for mine forældre, når jeg skulle til prøver i København, og da vi skulle til Aalborg i fire dage for at øve, fortalte jeg, at jeg var på fysiklejr.”

Da Ihan Haydar pludselig sad bag trommerne på landsdækkende tv, kunne hun ikke skjule det længere. Forældrene så med hjemme fra sofaen, da Soluna Samays “Should’ve Known Better” vandt det danske Melodi Grand Prix i 2012. De blev rystet i deres grundvold, da de opdagede,

at det var deres datter, der svingede trommestikkerne på skærmen. De skældte ud, da hun vendte hjem efter sejren. Men da chokket havde lagt sig, fik datteren alligevel lov til at tage til Aserbajdsjan, hvor hun skulle repræsentere Danmark til det europæiske Melodi Grand Prix.

“Det tog dem tid at forstå, at musikken ikke bare var en hobby. Når jeg spiller, kan jeg komme ud med alt det, jeg normalt holder inde i mig selv. Det er en befriende følelse, der er sund for mit mindset og min krop. Det forstod mine forældre for

alvor, da jeg var færdig med gymnasiet.”

Efter studentereksamen tog Ihan Haydar hul på et sabbatår, som hun dedikerede til musikken. Hun blev en del af pop-duoen L.I.G.A og skrev kontrakt med pladeselskabet RE:A:CH, der ejes af Chief 1 og Remeë. Og så tog karrieren fart. Sidste år turnerede trio en landevejene tynde og spillede næsten 200 koncerter. Forældrene var med til alle dem, de kunne, og Ihan Haydar bliver varm indeni, når hun ser deres ansigter blandt publikum.

“Jeg er midt i et eventyr, som skal leves ud.

Hvis du har et talent, kræver det, at du øver dig rigtig meget. Du skal bare have selvtillid til at tro på det. Vi har det godt i Danmark, bor godt, har mad på bordet og kan altid falde tilbage på en uddannelse på SU,” slutter hun og vender næsen imod parkeringspladsen foran skolen. Formiddagstågen er langsomt på vej væk over hustagene, da hun sætter sig bag rattet for at køre imod sit københavnske musikstudie. ●

2013

Vinder det danske Melodi Grand Prix sammen med Soluna Samaya, der synger “Should’ve Known Better”. Billedet er taget fra scenen.

2014

L.I.G.A vinder en Zulu Award i kategorien “Årets Nye Navn”.

2014

Ringsted Festival. Spiller trommer sammen med Remeë og hans band Sound of Seduction.